

FOHÁSZKODÁS AZ ALUVÓ ÚRHOZ

CSARNOJEVICS ARZÉN
ipeki pátriárka

Menekülvén éjjel is, nappal is elárvult népemmel
egyik helyről a másikra,
valamint a hajó a nagy óceánum vizében,
menekülésre adván fejünket
lessük a napnak leáldozását,
a nappalnak megadó főhajtását,
lessük a setét éjszaka elmúlását,
hogy tűnjék a téli nyomor, mely reánk nehezedik.

Mert senki sincsen, ki tanáccsal szolgáljon,
aki minket a bajtól megszabadítson,
s a bajok is csak tovább sokasodnak.
S mondám, könnyűim hullatva:

Meddig tart még; Uram, minket sújtó feledésed,
Meddig fegyverkeznek még hallgatásod nyomán?
Keljél fel, Uram!
Miért aluszol,
Miért fordítod el tőlünk, Istenünk, a te orcád?
Jöjjön ismét, Uram, a te feltámadásod,
Segíts meg minket, neved fényessége okán!

Íme, így szól újra s újra jajveszékelésünk,
S a megsegítés nem jó sehonnan.

(1705)

JUNG Károly fordítása